

PARAULES DE VIDA

Per a ser lliures ens ha alliberat Crist

Un dels elements fonamentals de la celebració de la Vetlla Pasqual és la renovació de les promeses baptismals. Al fer-ho, els cristians estem confessant que la resurrecció de Crist és l'esdeveniment que configura la nostra existència. La celebració de la Pasqua és quelcom més que un ritm o un costum que repetim cada any. Ens ha de portar a obrir-nos a la gràcia de Déu per viure d'acord amb la resurrecció de Crist i amb la nostra pròpia resurrecció baptismal. Per la nostra inserció en Crist en el baptisme, que és un morir i ressuscitar amb Ell, se'ns ha donat la possibilitat de què «portem una vida nova» (Rm 6,4). El tret propi d'eixa nova vida és la llibertat: «la llei de l'Esperit que dóna la vida en Crist Jesús t'ha alliberat de la llei del pecat i de la mort» (Rm 8,2). Les actituds característiques d'aquest nou mode de viure són la fe, l'esperança i la caritat.

La fe és la manifestació d'una existència lliure del pecat. Aquest no és altra cosa que la negativa per part de l'home a reconèixer Déu com a Senyor, a glorificar-lo i a donar-li gràcies. El pecat és una desobediència a Déu que acaba esclavitzant l'home

a les seues pròpies passions. En canvi, la fe és obediència a Déu i és, per això, la manifestació del canvi que s'ha produït en el batejat: si l'home pel pecat ha rebutjat Déu, per la fe arriba a reconèixer-lo com el seu Senyor. I és obeïnt Déu com l'home s'allibera d'obeir les apetències del pecat.

La fe fructifica en l'esperança. La mort és l'horitzó amenaçador de la vida de l'home en pecat. La por a la mort

domina l'home, fins al punt que tot el que fa és per alliberar-se d'ella. El drama de l'home consisteix en el fet que, malgrat el seu esforç, mai podrà alliberar-se d'aquest horitzó de mort. En la seua resurrecció, Crist ens ha obert un horitzó de vida. Gràcies al misteri pasqual la por a la mort que ens domina i esclavitzava s'ha esvaït. El cristià, pel baptisme ha estat cridat a «participar en la llibertat de la glòria dels fills de Déu» (Rm 8,21).

Aquesta esperança confereix al creient una força que li permet afrontar les proves i els patiments del temps present, sense perdre la confiança en Déu i l'alegria de qui se sent unit Crist.

L'amor és l'expressió més evident de la llibertat cristiana. El pecat fa a l'home esclau de la llei, perquè qui no estima Déu no compleix la seua voluntat amb alegria, sinó per por al càstig etern i, a més, està dominat per «mals desigs» (Rm 7,7) contraris a la llei de Déu. El creient, que se sap estimat i salvat per Déu, per amor a eixe Déu i amb un sentiment de gratitud viu les exigències de la llei, no per por al càstig, sinó perquè arriba a experimentar que la verdadera alegria es troba quan es viu en el desig d'agradar a Déu i de créixer en la seua amistat.

La resurrecció de Crist ens omple d'alegria i d'esperança, perquè en ella hem estat alliberats d'una vida caracteritzada pel temor i l'esclavitud. Que tots els batejats siguem testimonis d'eixa llibertat que Crist ens ha regalat, vivint amb alegria i generositat amb Déu i els germans.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tan pobres com som

«Cada matí, abans de sortir de la residència, em preparo un bon entrepà que em menjo a mig matí a la universitat, entre classe i classe. Fa uns mesos, però, que un dia a la setmana en preparo dos, l'habitual i un de petit que anomeno *de subsistència*. El normal, amb un cafè amb llet, el dono a una persona que dorm a una sala de caixers automàtics propera i el *de subsistència*, aquell dia, és per a mi. Després d'unes quantes setmanes, he establert una bona relació amb aquesta persona a qui porto l'entrepà. Hem quedat un parell de vegades per parlar. M'ha comentat les circumstàncies que l'han portat a viure al carrer». Així s'expressava un jove universitari de vint anys que viu en una residència d'estudiants.

El jove universitari ha rebut una formació cristiana des que era infant. La vivència religiosa des d'aquells parenostres de la mare; la pregària dels recessos de joves; la participació en l'eucaristia comunitària després d'aquella primera comunió preparada i viscuda amb fe i devoció; l'acompanyament que, des d'adolescent, li fa un sacerdot; el sagrament del perdó; el voluntariat a la llar d'avis... Sap que la fe s'ha de manifestar en obres, que el camí de les benaurances n'és referència.

La pobresa a què ens convida Jesús es concreta en el compartir, no per força sinó com un acte d'amor que vol alleujar les necessitats materials de l'altre. Convé, doncs, no posar el cor en les coses materials, en l'abundor de béns, perquè allunya de les persones, del compartir generós i volun-

tari. «Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel» (Mt 5,3).

El desprendiment de les coses materials és condició que apropa a Déu. La pobresa de l'Esperit passa per una vida austera, ja que difícilment serem pobres perquè Déu ha posat al nostre abast moltes *riqueses*: estudis, cultura, casa, alimentació... ens han fet rics amb un seguit de qualitats personals... Tot ho hem de viure amb austeritat humil, des del servei que omple el cor. «Déu és pare dels orfes i defensor de les viudes, des del lloc sagrat on resideix» (Sl 68,6). Jesús s'alegra de l'alegria setmanal del pobre del caixer, celebra l'alegria de tots els pobres i esdevé model per a nosaltres, tan pobres com som!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Para ser libres nos ha liberado Cristo

Uno de los elementos fundamentales de la celebración de la Vigilia Pascual es la renovación de las promesas bautismales. Al hacerlo, los cristianos estamos confesando que la resurrección de Cristo es el acontecimiento que configura nuestra existencia. La celebración de la Pascua es algo más que un rito o una costumbre que repetimos cada año. Nos debe llevar a abrirnos a la gracia de Dios para vivir conforme a la resurrección de Cristo y a nuestra propia resurrección bautismal. Por nuestra inserción en Cristo en el bautismo, que es un morir y resucitar con Él, se nos ha dado la posibilidad de «andar en una vida nueva» (Rm 6,4). El rasgo propio de esa nueva vida es la libertad: «La ley del Espíritu que da la vida en Cristo Jesús te liberó de la ley del pecado y de la muerte» (Rm 8,2). Las actitudes características de este nuevo modo de vivir son la fe, la esperanza y la caridad.

La fe es la manifestación de una existencia libre del pecado. Este no es otra cosa que la negativa por parte del hombre a reconocer a Dios como Señor, a glorificarlo y a darle gracias. El pecado es una desobediencia a Dios que acaba esclavizando al hombre a sus propias pasiones. En cambio, la fe es obediencia a Dios y es, por ello, la manifestación del cambio que se ha producido en el bautizado: si el hombre por el pecado ha rechazado a Dios, por la fe llega a reconocerlo como su Señor. Y es obedeciendo a Dios como el hombre se libera de obedecer las apencias del pecado.

La fe fructifica en la esperanza. La muerte es el horizonte amenazador de la vida del hombre en pecado. El miedo a la muerte domina al hombre, hasta el punto de que todo lo que hace es para liberarse de ella. El drama del hombre consiste en que, a pesar de su esfuerzo, nunca podrá liberarse de este horizonte de muerte. En su resurrección, Cristo nos ha abierto un horizonte de vida. Gracias al misterio pascual el miedo a la muerte que nos domina y esclaviza se ha desvanecido. El cristiano, por el bautismo ha sido llamado a «participar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios» (Rm 8,21). Esta esperanza confiere al creyente una fuerza que le permite afrontar las pruebas y los sufrimientos del tiempo presente, sin perder la confianza en Dios y la alegría de quien se siente unido a Cristo.

El amor es la expresión más evidente de la libertad cristiana. El pecado hace al hombre esclavo de la ley, porque quien no ama a Dios no cumple su voluntad con alegría, sino por miedo al castigo eterno y, además, está dominado por «toda clase de deseos» (Rm 7,7) contrarios a la ley de Dios. El creyente, que se sabe amado y salvado por Dios, por amor a ese Dios y con un sentimiento de gratitud vive las exigencias de la ley, no por miedo al castigo, sino porque llega a experimentar que la verdadera alegría se encuentra cuando se vive en el deseo de agradar a Dios y de crecer en su amistad.

La resurrección de Cristo nos llena de alegría y de esperanza, porque en ella hemos sido liberados de una vida caracterizada por el temor y la esclavitud. Que todos los bautizados seamos testigos de esa libertad que Cristo nos ha regalado, viviendo con alegría y generosidad para con Dios y los hermanos.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Imposició de la medalla de l'Apostolat de l'Oració

El passat dissabte dia 4 de març, dins l'Eucaristia anticipada del segon diumenge de Quaresma, vam realitzar la imposició de la medalla de l'Apostolat de l'Oració a un bon grup de persones membres de l'Apostolat que encara no la tenien. Per mitjà de les intencions de pregària que ens proposa el Sant Pare ens unim en comunió amb moltes persones d'arreu del món amb una especial consagració al Sagrat Cor de Jesús, per tal que ens protegeixi i ens acompanyi, mentre repetim de cor i llavis: «Que vingui el vostre Regne.»

Mn. Joan Guerola

Curs de preparació al matrimoni a Sant Miquel de la Cava

El dissabte 4 i el diumenge 5 de març l'arxiprestat del Delta Litoral vam dur a terme el curs de preparació al matrimoni a la parròquia de Sant Miquel de la Cava.

Un grupet de nuvis van participar, durant el dissabte, a les jornades de treball amb l'ajuda de la pel·lícula *Prueba de fuego*. Jornada que el dissabte acabava amb una estona de pregària i el diumenge amb l'Eucaristia, juntament amb la comunitat parroquial i el dinar.

Formació, diàleg, pregària, debat, testimoni d'un matrimoni de la parròquia i la convivència ens van ajudar en les jornades de preparació per celebrar aquest sagrament tan important en la societat d'avui.

Mn. Joan Guerola

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Recordem tants germans i germanes que pateixen persecució per la seva fe. Estem units a ells» (24 de març de 2017).

@Pontifex: «La Paraula de Déu és una força viva, capaç de fer néixer la conversió en el cor dels homes» (25 de març de 2017).

@Pontifex: «Custodiar el sacre tresor de la vida humana de la concepció fins al final és el millor camí per prevenir tot tipus de violència» (27 de març de 2017).

@Pontifex: «Si aprenem a llegir cada cosa amb la llum de l'Esperit Sant, ens n'adonarem que tot és gràcia!» (28 de març de 2017).

Primera missa de Mn. Gerard Reverté a la parròquia de la M. D. dels Dolors de Tortosa

Mn. Gerard Reverté Escrihuella, el dia 5 de març al matí, celebrà les primeres misses a les dues parròquies del seu poble natal, Sant Carles de la Ràpita: Sant Josep Obrer i la Santíssima Trinitat.

El mateix dia, a les 19.30 h, celebrà la primera missa a la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors, on està col·laborant amb el seu rector, Mn. José Luis Arín, primer com a diaca i actualment com a prevere. L'Eucaristia presidida per Mn. Gerard, va ser concelebrada per Mn. José Luis Arín, Mn. Pepe Insa, Mn. Javier Vilanova i Mn. Willy Dibala. El temple parroquial estava ple de gom a gom. Els pares i el germà de Mn. Gerard, algunes persones de la Ràpita, molts feligresos de la parròquia dels Dolors i d'altres parròquies de Tortosa. Cal destacar que hi havia molta joventut.

Mn. Gerard va fer l'homilia centrada en l'Evangeli. Dos joves de la parròquia van fer les pregàries, mentre un grup de joves feien la col·lecta.

Tot seguit, els feligresos i amics de la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors van obsequiar-lo

amb tres casulles: morada, verda i roja. La blanca ja la tenia. També van regalar-li un televisor. El grup de joves li van preparar una capsa tota folrada de fotografies de Mn. Gerard, tant per l'exterior com per l'interior i dins una sandwixera. Finalment, van obsequiar a la seua mare amb un ram de flors. Tots els assistents fórem convidats a un pisolabis al saló parroquial i mentre vam visionar un video que el grup de joves havia preparat amb fotos de

Mn. Gerard i també una mena de joc en el qual uns als altres s'anaven passant unes boles de paper que quan les obrien hi figuraven algunes qualitats del jove prevere: rapitenc, alegre, valent, responsable, coherent, etc.

Mn. Gerard, felicitats! Agraïm al Senyor el regal que ens ha fet de donar-nos un nou sacerdot per servir la nostra Església diocesana.

Maria Joana Querol

Trobada de santuaris a Mallorca

Del 6 al 8 març, els rectors i col·laboradors dels santuaris de les diòcesis amb seu a Catalunya i Balears vam celebrar la 38a trobada, aquest any a Mallorca. Són dies de reflexió, convivència i posada en comú de les activitats fetes als santuaris.

Aquest any la figura del beat Ramon Llull ha donat sentit a les xerrades-reflexió, «Experiència de l'Amat, missió de l'Amic»; el segon dia, al Santuari de la Mare de Déu de Lluc, «Ramon Llull i el diàleg interreligiós»; on també vam tenir un record a Mn. Cristóbal Suñé que durant anys va participar; i l'últim dia vam visitar la Catedral de Mallorca amb els seus vitralls i la capella del Santíssim.

I la revisió donà pas a dir fins a l'any vinent.

Mn. Jordi Centelles

Santuari M. D. de la Fontcalda

AGENDA

- ▀ **Dilluns 24.** Teresianes de Jesús, recés de Pasqua del clergat. / Santa Bàrbara, a les 17 h, Visita Pastoral.
- ▀ **Divendres 28.** Santa Bàrbara, al matí, Visita Pastoral. / Corbera d'Ebre, a les 20 h, confirmacions.
- ▀ **Dissabte 29.** Seminari, formació de catequistes. / La Jana, a les 12 h, Missa, processó i benedicció de la capella del cementiri. / La Galera, a les 19.30 h, Missa Estacional.
- ▀ **Diumenge 30.** Santa Bàrbara, a les 12.30 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadócia, patró de Catalunya (1456); conversió de sant Agustí; sant Fidel de Sigmaringen, prevere caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermenegol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe.

25. ■ Dimarts [1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Ania, bisbe.

26. □ Dimecres [1C 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Mare de Déu del Bon Consell; sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.

27. □ Dijous [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe.

28. □ Divendres [Fets 5,34-42 / Sl 26 / Jo 6,1-15]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Lluís Maria Grignon

de Montfort, prev.; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.

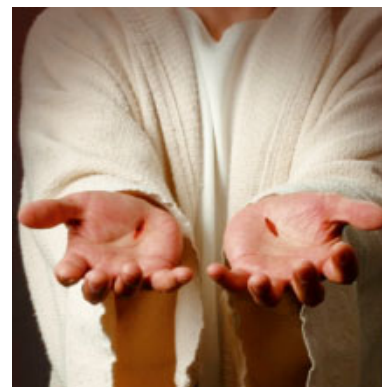
29. □ Dissabte [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 2,14.22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prevere, fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

deal: *Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú el béns i a reunir-se per partir el Pa i per a la pregària.*

Sobretot *eren constants*: la intermitència ocasional nega valor a la suposada virtut.

I ho feien com a *germans*.

Amb 4 punts bàsics de referència:

- L'ensenyament dels apòstols;
- Posar en comú els béns
- Reunir-se per la Fracció del Pa
- Reunir-se per a la pregària.

Estil de vida fruit de l'Esperit (Ac 2,1s) i objectiu de la Història de Salvació.

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist: pregària de lloanca i acció de gràcies molt pròpia de Pasqua!

Perquè *ens ha fet néixer de nou i ens ha donat una esperança viva gràcies a la resurrecció de Crist d'entre els morts*.

Conseqüència: *Això us ha de donar una gran alegria ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació.*

Els evangelis presenten les trobades amb el Ressuscitat en *diumenge*: quan la seva redacció final els cristians ja celebren l'Eucaristia en *diumenge* (1Co 16,2): el Dia del ressuscitat és el dia del cristià.

Mostrant les credencials (*mans i costat*, senyals de l'*amor fins a l'extrem*), el Senyor confia als deixebles la missió: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres*. La missió rebuda és la mateixa de Jesús. *Rebeu l'Esperit Sant* que ho farà possible amb la seva força.

La incredulitat inicial de *Tomàs el Bessó* com la de *Maria Magdalena* (Jn 20,11s), els *deixebles amb les portes tancades* (Jn 20,19s), encara garanteix millor el seu testimoniatge a favor del Ressuscitat.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dóna és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-mela dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,42-47)

Los hermanos perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones. Todo el mundo estaba impresionado, y los apóstoles hacían muchos prodigios y signos. Los creyentes vivían todos unidos y tenían todo en común; vendían posesiones y bienes y los repartían entre todos, según la necesidad de cada uno. Con perseverancia acudían a diario al templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casas y tomaban el alimento con alegría y sencillez de corazón; alababan a Dios y eran bien vistos de todo el pueblo; y día tras día el Señor iba agregando a los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor, Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final.

Por ello os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque es perecedero, se aquilata a fuego, merecerá premio, gloria honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis, y sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo. A quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.